

87. ЕКСТРАКТ ГІНГГО БІЛОБА ЯК ЗАСІБ АДЬЮВАНТНОЇ ТЕРАПІЇ ПРИ ЛІКУВАННІ ХРОНІЧНОЇ СЕРЦЕВОЇ НЕДОСТАТНОСТІ

**Волошин О.І., Бачук–Понич Н.В.
м. Чернівці, Україна
Буковинська державна медична академія**

Метою дослідження було вивчення впливу екстракту гінгго білоба (ЕГБ) на показники процесів ліпопероксидації, фібринолітичної та протеолітичної активності у хворих із хронічною серцевою недостатністю (ХСН) для визначення особливостей дії на основні патогенетичні механізми та вдосконалення методики застосування.

Обстежено 48 хворих із ХСН II–III ФК і віці 45–70 років, з них 26 пацієнтів склали основну, 22–контрольну групи. В стандартну комплексну терапію хворим основної групи включали ЕГБ у дозі 40 мг тричі на добу впродовж 14–16 днів.

У обраного нами контингенту хворих із зростанням функціонального класу ХСН підвищувався рівень церулоплазміну, знижувалась активність каталази, рівень відновленого глутатіону. Рівень малонового діальдегіду був найвищим у пацієнтів із ХСН II ФК із тенденцією до зниження у хворих із ХСН III ФК, що свідчить про виснаження субстратів, необхідних для його утворення.

В процесі лікування хворих основної групи встановлено суттєвіше зменшення клінічних проявів ХСН, виявлено значніший гальмувальний вплив ЕГБ на процеси вільнорадикального окиснення ліпідів та підвищення антиоксидантних властивостей крові за показниками глутатіону, каталази та церулоплазміну ніж у хворих контрольної групи. Мала місце тенденція до покращення реологічних властивостей крові (незначне посилення фібринолітичної активності крові поруч із нормалізацією показників протеолізу).

Отже, результати наших досліджень дають підстави стверджувати, що ЕГБ як адьювантний засіб доцільно використовувати в комплексній терапії хворих із хронічною серцевою недостатністю.